به بهانه اکران در جزیره کیش؛

«دیدن این فیلم جرم است» دیگر جرم نیست!

■ "دیدن این فیلم جرم است" پس از کش و قوسهای فراوان که دراکران داشت به جزیره کیش رسید. این فیلم با آژانس شیشه ای و ... مقایسه می شود اما بسیاری از منتقدان چنین عقیده ای ندارند...

گروه سینما و تلویزیون – «دیدن این فیلم جرم است» اصلا شبیه «آژانس شیشه‌ای» نیست«دیدن این فیلم جرم است» برادر تازه خانواده توقیفی‌های حساسیت‌برانگیز، یعنی «آژانس شیشه‌ای» و «آشغال‌های دوست‌داشتنی»، از همان ابتدا و حتی از عنوانش اشاره‌ای به تاریخ جنجالی خاندانش کرده بود؛ اما این فیلم یک تفاوت عجیب با هم‌خانواده‌هایش دارد.

زمانی که «آژانس شیشه‌ای» پس از کش‌وقوس‌های فراوان و در سکوت خبری ساخته شد و در شانزدهمین دوره جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد، یکی از دغدغه‌های مدیران سینمایی این بود که نکند ساخته ابراهیم حاتمی‌کیا به نمونه ساخت فیلم‌های سیاسی انتقادی تبدیل شود؛ نکند جسارت نگاه متفاوت به جنگ ایران و عراق به نگاه ایزوله‌شده این موضوع بچربد و بشود یک فرم همیشگی. احتمالا آن زمان کم‌تر به این فکر می‌شد که می‌توان فیلم‌های این‌چنینی را توقیف کرد!

در ردیف فیلم‌های بعد از «آژانس شیشه‌ای» کمتر فیلمی توانسته در داستانش گفتمانی بین طبقات مختلف جامعه و چند جریان، نحله و سازمان و نهاد به وجود بیاورد و آن‌ها را از یک منشور پرایهام بگذراند. اساسا همین موضوع جنجالی و تضارب آرای چند جریان حساس است که این‌گونه‌فیلم‌ها را در واقعیت به کارزاری برای نشان‌دادن اختلاف‌نظرها، تسویه‌حساب‌ها یا کنایه و انتقام دسته‌ای از دسته دیگر تبدیل می‌کند. اصلا به دلیل احتمال برداشت‌های نادرست از «آژانس شیشه‌ای» بود که قبل از تولید فیلم، پایان داستان با نظر رهبری دستخوش تغییر شد و بعد از انتشار هم نیروی انتظامی علیه فیلم دادخواستی تنظیم کرد. داستان و سرنوشت «آشغال‌های دوست‌داشتنی» محسن امیریوسفی را هم اگر به یاد بیاوریم همان نتیجه همیشگی به دست می‌آید؛ فیلمی که ۱۶ بار بازنویسی شد؛ یک‌سال‌ونیم برای گرفتن پروانه ساخت معطل ماند، چندین دوره وزارت ارشاد را به خود دید و در نهایت سال ۹۷ با کلی حرف و حدیث درباره سانسورش اکران شد.

فیلم امیریوسفی داستان مادری را روایت می‌کرد که می‌خواهد در بحبوحه تظاهرات سال ۸۸ خانه‌اش را از اشیای مشکوک خالی کند، چون فکر می‌کند مأمورین برای تفتیش خانه از راه می‌رسند و او را به‌خاطر آن‌ها بازداشت می‌کنند. او با قاب عکس شوهر فوت‌شده‌اش (با بازی اکبر عبدی)، قاب عکس پسرش که در جبهه شهید شده (با بازی صابر ابر)، قاب عکس پسر دیگرش که به آمریکا مهاجرت کرده (با بازی حبیب رضایی) و قاب عکس برادر چپ‌گرایش که در دهه ۶۰ اعدام شده (با بازی شهاب حسینی) گفت‌وگویی خیالی دارد تا اشیایی را که ممکن است از آن‌ها در خانه پنهان شده باشد پیدا کند و دور بیندازد.

این‌جا بستر اتفاقات یک خانه است و درگیری‌ها بین چند نسل اتفاق می‌افتند.

«دیدن این فیلم جرم است» برادر تازه خانواده توقیفی‌های حساسیت‌برانگیز، یعنی «آژانس شیشه‌ای» و «آشغال‌های دوست داشتنی»، از همان ابتدا و حتی از عنوانش اشاره‌ای به تاریخ جنجالی این خاندان کرده بود. شاید هر کسی که فیلم را در جشنواره ۳۷ دید می‌توانست سرنوشتش را حدس بزند. موقعیت تقریبا همان موقعیت «آژانس شیشه‌ای» است؛ قهرمان هر دو فیلم (یک بسیجی) چندنفر را به دلیلی اعتقادی –که بعدا دلیلی امنیتی سیاسی نظامی می‌شود– گروگان می‌گیرند. تضارب گفتمان نهادهای نظامی و امنیتی هم تقریبا چیزی شبیه «آشغال‌های دوست‌داشتنی». فیلم در جشنواره با استقبال مواجه شد و همان‌طور که انتظار می‌رفت همه‌چیز به شکل عجیبی می‌خواست عنوان فیلم را به واقعیت تبدیل کند. فیلم از دو دوره معاونت ارزشیابی و نظارت سازمان سینمایی گذشت و همچنان اجازه اکران نداشت. بهمن‌ماه سال گذشته فیلم از بلاتکلیفی درآمد و مجوز اکران گرفت، ولی این‌بار تعطیل‌شدن سینماها دیدن فیلم را عقب انداخت. محمدرضا شفاه، تهیه‌کننده فیلم، در اکران محدودی که «دیدن این فیلم جرم است» در مهرماه برای اهالی رسانه مشهد داشت درباره توقیف فیلم گفته بود: «ما نمی‌دانستیم این محدودیت‌ها از کجاست؟ ما می‌توانستیم با اکران نوروزی سال ۱۳۹۸ به یکی از پرفروش‌ترین فیلم‌های آن سال تبدیل شویم. اما این اتفاق نیفتاد و کارشکنی‌ها باعث شد فیلم ما تا بهمن پارسال مجوز اکران نگیرد. بعد از دوندگی فراوان توانستیم مجوز مکتوب همه نهادهای نظامی و امنیتی را دریافت کنیم.»

اگر مضمون و موقعیت و حواشی «دیدن این فیلم جرم است» شبیه «آژانس شیشه‌ای» باشد؛ این دو فیلم در یک مورد عجیب با هم تفاوت دارند: زمان اکران «آژانس شیشه‌ای» برخی حساسیت داستان را از این می‌دانستند که از یک رویداد واقعی الهام گرفته شده است؛ اینکه اجرای فیلم شبیه «بعدازظهر سگی» سیدنی لومت است هم البته پیازداغ این موضوع را زیاد می‌کرد. اما داستان برای فیلم زهتابچیان انگار کاملا برعکس است. تهیه‌کننده فیلم «دیدن این فیلم جرم است» در یکی از اکران‌های دانشجویی فیلم گفته بود: «یکی از مشکلات ما این است که برخی باور نمی‌کنند این فیلم است و مبتنی بر یک قصه تخیلی ساخته شده، نه بیشتر از آن.»

اگر مضمون و موقعیت و حواشی «دیدن این فیلم جرم است» شبیه «آژانس شیشه‌ای» باشد؛ این دو فیلم در یک مورد عجیب با هم تفاوت دارند: زمان اکران «آژانس شیشه‌ای» برخی حساسیت داستان را از این می‌دانستند که از یک رویداد واقعی الهام گرفته شده است؛ اینکه اجرای فیلم شبیه «بعدازظهر سگی» سیدنی لومت است هم البته پیازداغ این موضوع را زیاد می‌کرد. اما داستان برای فیلم زهتابچیان انگار کاملا برعکس است. تهیه‌کننده فیلم «دیدن این فیلم جرم است» در یکی از اکران‌های دانشجویی فیلم گفته بود: «یکی از مشکلات ما نمی‌دانستیم این محدودیت‌ها از کجاست؟ ما می‌توانستیم با اکران نوروزی سال ۱۳۹۸ به یکی از پرفروش‌ترین فیلم‌های آن سال تبدیل شویم. اما این اتفاق نیفتاد و کارشکنی‌ها باعث شد فیلم ما تا بهمن پارسال مجوز اکران نگیرد. بعد از دوندگی فراوان توانستیم مجوز مکتوب همه نهادهای نظامی و امنیتی را دریافت کنیم.»

اگر مضمون و موقعیت و حواشی «دیدن این فیلم جرم است» شبیه «آژانس شیشه‌ای» باشد؛ این دو فیلم در یک مورد عجیب با هم تفاوت دارند: زمان اکران «آژانس شیشه‌ای» برخی حساسیت داستان را از این می‌دانستند که از یک رویداد واقعی الهام گرفته شده است؛ اینکه اجرای فیلم شبیه «بعدازظهر سگی» سیدنی لومت است هم البته پیازداغ این موضوع را زیاد می‌کرد. اما داستان برای فیلم زهتابچیان انگار کاملا برعکس است. تهیه‌کننده فیلم «دیدن این فیلم جرم است» در یکی از اکران‌های دانشجویی فیلم گفته بود: «یکی از مشکلات ما این است که برخی باور نمی‌کنند این فیلم است و مبتنی بر یک قصه تخیلی ساخته شده، نه بیشتر از آن.»

درک اینکه فیلم‌ها ممکن است احساسات ملی برخی را به شکل مثبت تحریک کنند و برای برخی درست برعکس باشند، زیاد سخت نیست، ولی با کنار گذاشتن محتوا و مضمون و موقعیت داستان اینکه تصمیم‌گیران سینمایی در عنوان یک اثر «جرم دیدنش» را گرفته‌اند و به کلمه «فیلم» توجهی نکرده‌اند کمی عجیب است. «دیدن این فیلم جرم است» حالا بعد از اکران دچار یک معضل دیگر هم شده است: قاچاق؛ نه یک قاچاق معمولی، قاچاقی که طبق ادعای عوامل فیلم از دل جشنواره جهانی فجر و وزارت ارشاد بیرون آمده است؛ چون نسخه قاچاق، کپشن «نسخه بازبینی جشنواره جهانی فجر» را روی خودش دارد.

هر چه‌قدر هم دست باندپیچی شده امیر آقایی شبیه دست باندپیچی‌شده حاج کاظم باشد باز هم خیلی واضح و روشن است که «دیدن این فیلم جرم است» اصلا شبیه «آژانس شیشه‌ای» نیست؛ اصلا این فیلم شبیه هیچ فیلم دیگری نیست؛ باید در تاریخ سینمای دنیا ثبت کنیم که فیلمی بعد از دو سال توقیف به اکران رسید؛ هم‌زمان عده‌ای نسخه قانونی‌اش را در سینماها تماشا می‌کردند و عده‌ای هم نسخه قاچاقش را در خانه‌هایشان ولی هر دو دسته یک عنوان را ابتدای فیلم می‌دیدند: «دیدن این فیلم جرم است»!

فیلم‌های محبوب کوئنتین تارانتینو که باید تماشا کنید

گروه سینما و تلویزیون –اگر از هواداران جدی سینما باشید، نام کوئنتین تارانتینو را شنیده‌اید و بهترین آثار او را تماشا کرده‌اید. به اعتقاد بسیاری از منتقدان تارانتینو یکی از بهترین و متفاوت‌ترین کارگردانان تاریخ سینما است که سبک و ادبیات خاصی در فیلم‌هایش نمایش می‌دهد. خشونت منحصربه‌فرد، دیالوگ‌های خاص و فیلم‌برداری‌های متفاوت از مهم‌ترین ویژگی‌های فیلم‌سازی تارانتینو هستند که او را به یکی از متفاوت‌ترین کارگردانان سینما تبدیل می‌کنند.

بیوگرافی کوئنتین تارانتینو

کوئنتین جروم تارانتینو در تاریخ ۲۷ مارس ۱۹۶۳ در شهر نکسویل در ایالت تنسی آمریکا به دنیا آمد. پدر او بازیگر و نوازنده موسیقی، تونی تارانتینو است و مادرش، کانی مک‌هیو، هم به شغل پرستاری مشغول بود. کوئنتین یک برادر ناتنی کوچک‌تر از خودش به نام ران هم دارد اما شاید جالب باشد بدانید که پدر و مادر او پیش از تولد کوئنتین از هم جدا شدند و به همین دلیل او توسط مادرش بزرگ شد. تارانتینو در نوجوانی و به همراه مادرش به لس آنجلس مهاجرت کرد و از همان زمان وارد کلاس‌های بازیگری شد تا توانایی‌هایش در هنر هفتم را به چالش بکشد. او برای تمرکز روی صنعت سینما تصمیم گرفت تا تحصیلات را رها کند. کوئنتین تارانتیو به شکل عجیبی عاشق فیلم‌نامه‌نویسی بود و در همان ابتدای کار تلاش کرد تا آثار متعددی را بنویسد. اگرچه فیلم‌نامه‌های ابتدایی او فرصت تبدیل‌شدن به فیلم‌های سینمایی را پیدا نکردند اما او در نهایت موفق شد با بودجه اندکی داشت که فیلم‌های آماتوری بسازد که در حقیقت نخستین آثار کارنامه کاری او لقب می‌گیرند. نام تارانتینو با نگارش فیلم‌نامه «عشق حقیقی» که توسط تونی اسکات ساخته شد، در هالیوود مطرح شد. کوئنتین تارانتینو در نهایت موفق شد فیلم «سگ‌های انباری» را با کمک پولی که چندین سال پس انداز کرده بود، بسازد. این فیلم در سال ۱۹۹۲ در جشنواره‌های سینمایی دیده شد و شرایط را برای ساخت فیلم «داستان عامه‌پسند» فراهم کرد. یک سال بعد، کوئنتین تارانتینو این فیلم را ساخت و نامش را برای همیشه در تاریخ سینما جاودانه کرد. در ادامه می‌توانید با همه فیلم‌های کارنامه کارگردانی کوئنتین تارانتینو آشنا شوید:

سال ۱۹۹۲: سگ‌های انباری
سال ۱۹۹۳: داستان عامه‌پسند
سال ۱۹۹۵: چهار اتاق
سال ۱۹۹۷: جکی براون
سال ۲۰۰۳: بیل را بکش قسمت اول
سال ۲۰۰۴: بیل را بکش قسمت دوم
سال ۲۰۰۷: ضد مرگ
سال ۲۰۰۹: حرامزاده‌های لعنتی
سال ۲۰۱۲: جنگوی آزادشده
سال ۲۰۱۵: هشت نفرت‌انگیز
سال ۲۰۱۹: روزی روزگاری در هالیوود

اگر فیلم‌های کوئنتین تارانتینو را تماشا کرده‌اید و به سبک فیلم‌سازی او علاقه‌مند هستید، در ادامه می‌توانید با لیست کامل محبوب‌ترین فیلم‌های این کارگردان متفاوت آشنا شوید. تارانتینو بارها تایید کرده که فیلم‌های محبوب او به مسیر کلی فیلم‌سازی‌اش جهت داده‌اند و بخش مهمی از زندگی او هستند.

آرواره‌ها
نمره منتقدان: ۹۸ از ۱۰۰

شاید قرارگرفتن یکی از تجاری‌ترین ساخته‌های استیون اسپیلبرگ در لیست محبوب‌ترین فیلم‌های کوئنتین تارانتینو اندکی عجیب به نظر برسد. قضیه زمانی جالب‌تر می‌شود که به‌عنوان یک تماشاگر مدرن به تماشای «آرواره‌ها» بنشینید و از قدیمی‌بودن و مضحک‌بودن آن احساس بدی به دست آورید! اما باید پذیرفت که «آرواره‌ها» به‌عنوان یک فیلم سینمایی اکشن که در سال ۱۹۷۵ اکران شده بیش از حد خلاق و خیره‌کننده است. این فیلم نام استیون اسپیلبرگ را به‌عنوان یک کارگردان توانمند مطرح کرد و مسیر او برای تبدیل‌شدن به کارگردانی تاثیرگذار و صاحب‌سبک را گشود. شاید جالب باشد بدانید که «آرواره‌ها» به پرفروش‌ترین سال ۱۹۷۵ تبدیل شد و تا سال ۱۹۷۷ هم پرفروش‌ترین فیلم در سراسر دنیا بود. این فیلم باعث شکل‌گیری زیرژانر جدیدی در دنیای فیلم‌های اکشن شد که از آن با عنوان کوسه‌ای یاد می‌شود. «آرواره‌ها» براساس رمانی به همین نام نوشته پیتر بنچلی ساخته شد.

خلاصه داستان: یک افسر نیروی دریایی و هم‌رزم‌هایش در سواحل آمریکا از مردم مراقبت می‌کنند تا شکار کوسه‌های دردنده و خون‌خوار نشوند.

اینک آخرالزمان
نمره منتقدان: ۹۸ از ۱۰۰

فرانسیس فورد کاپولا کارگردانی است که بسیاری از هواداران سینما نام او را با سه‌گانه «پدرخوانده» به یاد می‌آورند. اما یکی از بهترین فیلم‌های او که کوئنتین تارانتینو هم علاقه خاصی به آن دارد، «اینک آخرالزمان» است. فیلمی که یکی از متفاوت‌ترین و تحسین‌برانگیزترین هنرنمایی‌های مارلون براندو را هم درون خودش جای داده و شاید بهترین هنرنمایی او هم باشد. این فیلم نامزد هشت جایزه اسکار شد و در نهایت ۲ جایزه را تصاحب کرد و جایزه نخل طلا جشنواره کن ۱۹۷۹ را هم به خانه برد.

خلاصه داستان: سروان ویلارد در دوران جنگ ویتنام این دستور را دریافت می‌کند که باید سرهنگ نیروهای ویژه، والتر کورتز، که به همراه افرادش در جنگل‌های کامبوج پناه گرفته را پیدا کرده و به قتل برساند. والتر کورتز به رهبری شایسته و دوست‌داشتنی تبدیل شده که همه نیروهایش او را به اندازه پروردگارشان می‌پرستند.

خوب، بد، زشت
نمره منتقدان: ۹۷ از ۱۰۰

هواداران فیلم‌های وسترن شناخت خوبی از سه‌گانه «دلار» دارند. این فیلم‌ها به سه‌گانه «مرد بی‌نام هم مشهور» هستند. فیلم‌های «به خاطر یک مشت دلار»، «به خاطر چند دلار بیشتر» و «خوب، بد، زشت» توسط سرجیو لئونه، کارگردان مشهور سینمای ایتالیا ساخته شدند. این سه‌گانه مشهور، بخشی از تاریخ سینمای وسترن باشد که پس از سال‌ها هنوز هم در ذهن هواداران سینما باقی مانده و قرار نیست تکراری شود. «راننده تاکسی» به عنوان یک فیلم تاثیرگذار در سینمای آمریکا یکی از فیلم‌های محبوب کوئنتین تارانتینو هم لقب می‌گیرد. این فیلم که در سال ۱۹۷۶ اکران شده جایزه نخل طلای جشنواره کن را هم تصاحب کرده است. در نظرسنجی‌ای که در سال ۲۰۱۹ توسط ایندی‌وایر انجام شد، جایزه نخل طلایی کن که به «راننده تاکسی» تقدیم شده بود به‌عنوان بهترین جایزه تاریخ این جشنواره انتخاب شد. از مشهورترین سکانس‌های این فیلم که ماهیت و داستان اصلی «راننده تاکسی» را نشان می‌دهد، حرف‌زدن‌های شخصیت بیکل با هنرنمایی مارتین اسکورسیزی است.

خلاصه داستان: تراویس بیکل، راننده تاکسی در نیویورک، مردی تنها اما سرشار از افکار تمام‌نشدنی است. او که از مشکل بی‌خوابی رنج می‌برد، شغل تاکسی‌رانی در نیویورک را انتخاب کرده تا حداقل در ساعاتی که بیدار است هم کاری برای انجام‌دادن داشته باشد. اما تراویس در همین دوران متوجه می‌شود که فساد سازمان‌یافته‌ای در خیابان‌های نیویورک وجود دارد.

کری
نمره منتقدان: ۹۵ از ۱۰۰

اگرچه برایان دی‌پالما با کارگردانی فیلم «ماموریت غیرممکن» شناخته می‌شود اما آثار محترم، تاثیرگذار و مهمی در کارنامه کاری او وجود دارند که «کری» یکی از آن‌ها لقب می‌گیرد. او این فیلم را براساس کتابی به همین نام نوشته استفن کینگ ساخت و با بودجه اندکی که در اختیار داشت در نهایت موفق شد عنوانی پرفروش و محبوب به هواداران ژانر ترس تقدیم کند. اگرچه بسیاری از منتقدان باور دارند «کری» بهترین فیلمی است که براساس کتاب‌های استفن کینگ ساخته شده اما برایان دی‌پالما این فیلم را حتی یک عنوان ترسناک هم نمی‌داند.

خلاصه داستان: کری دختربچه‌ای خجالتی و آرام است. او همیشه در مدرسه آزار می‌بیند و همکلاسی‌هایش او را اذیت می‌کنند. کری که معمولا واکنش خاصی به رفتار آن‌ها ندارد، متوجه می‌شود که قدرت‌های بسیار خاصی دارد و به همین دلیل تصمیم می‌گیرد که از همکلاسی‌هایش انتقام بگیرد.

فرار بزرگ
نمره منتقدان: ۹۴ از ۱۰۰

از نام و طرح کلی داستان فیلم «فرار بزرگ» به نظر می‌رسد که با عنوانی خسته‌کننده و تکراری مواجه هستید که حتی ارزش تماشاکردن هم ندارد. اما کافی است به تماشای این فیلم بنشینید تا متوجه شوید چرا کوئنتین تارانتینو آن را یکی از بهترین فیلم‌هایی که در طول عمرش دیده، می‌داند. «فرار بزرگ» براساس رمانی به همین نام نوشته پائول بریکهیل ساخته شده و به اعتقاد بسیاری از منتقدان روی بسیاری از آثار پس از خودش تاثیرگذار بود.

خلاصه داستان: در خلال جنگ جهانی دوم اسیرهای جنگی نقشه‌ای برای فرار از زندان نازی‌ها می‌کشند. آن‌ها تونلی حفر می‌کنند و تلاش‌های بی‌پایانشان برای فرار از زندان را آغاز می‌کنند.

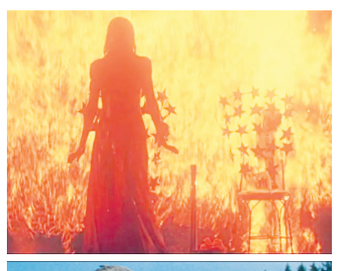

کارن همایونفر آهنگساز «دادستان» شد؛

پخش سریال ده‌نمکی بعد از «باخانمان»

گروه سینما و تلویزیون – سریال «دادستان» به کارگردانی مسعود ده‌نمکی این روزها در مرحله تدوین قرار دارد.

تصویربرداری جدیدترین سریال مسعود ده‌نمکی با نام «دادستان» که به تهیه‌کنندگی محمد خزاعی و به سفارش مرکز سیمافیلم ساخته می‌شود، اول مردادماه آغاز شده است. پس از سه ماه کار برنامه‌ریزی شده و با ضبط سکانس‌های خارج از کشور در استانبول ترکیه، تصویربرداری این سریال اواخر مهر ماه به پایان رسید. تدوین و صداگذاری سریال به روزهای پایانی رسیده است و آهنگسازی کار نیز توسط کارن همایونفر در حال انجام است. «دادستان» قرار است بعد از سریال «باخانمان» روی آنتن شبکه سه برود.

عدالت‌خواهی، نفوذ و مبارزه با مفاسد اقتصادی محورهای اصلی موضوعات این سریال هستند؛ در قصه‌های فرعی این سریال به موضوعات مهم تاریخ معاصر مثل حمله داعش به مجلس هم پرداخته می‌شود.

محمد کاسبی، سید جواد هاشمی، هومن برق‌نورد، برزو ارجمند، علی سلیمانی، بهنوش بختیاری، سحر قریشی، علیرضا استادی، کاوه سماک‌باشی، اصغر نقی‌زاده، هلیا امامی، رضا توکلی، محمود مقامی، نگار فروزنده، نیما شاهرخ‌شاهی، مجید شهریاری، شیوا خسرومهر، فریبا ترکاشوند، فرج‌الله گل‌سفیدی، ابراهیم کوهخایی، حمید متقی، مختار ثائقی، مریم وانشانی، یاسمن ترابی، مجید قادری و ... در «دادستان» بازی می‌کنند.

در خلاصه داستان این سریال آمده است: «دادستان» یک سریال تخیلی است و مربوط به هیچ دولتی نمی‌شود!

ابوالفضل پورعرب راوی تاریخ شفاهی سینما شد

گروه سینما و تلویزیون –در ادامه سلسله گفتگوهای تاریخ شفاهی موزه سینما اینبار «ابوافضل پورعرب» بازیگر سینما، تئاتر و تلویزیون میهمان این بخش شد. تاریخ شفاهی ابوالفضل پورعرب که شامل دوران کودکی، نوجوانی، نحوه آشنایی و ورود به سینما و خاطرات نقش آفرینی‌ها در سریال‌ها و فیلم‌های سینمایی است، در گفتگو با هوشنگ گلمکانی ضبط شد. ماکت ابوالفضل پورعرب بازیگر سینمای ایران از دهه ۷۰ در بخش نام آوران موزه سینمای ایران در معرض دید برای عموم علاقمندان قرار گرفته است. پورعرب فارغ‌التحصیل بازیگری و کارگردانی تئاتر از دانشسرای هنر است. نخستین کار حرفه‌ای این هنرمند در سینما دستیار کارگردانی فیلم دزد و نویسنده در سال ۱۳۶۴ است و در سال ۱۳۶۹ با بازی در فیلم عروس به شکل حرفه‌ای وارد سینما شد و به عنوان چهره اول فیلم‌های دهه ۷۰ نقش‌های زیادی بازی کرد. وی برای فیلم مردی شبیه باران در پانزدهمین دوره جشنواره فیلم فجر برنده سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول مرد و همچنین برای فیلم عروس در جشنواره بین‌المللی فیلم پیونگ یانگ برنده بهترین بازیگر نقش اول مرد شده است. عروس، قربانی، نرگس، آواز تهران، مهاجران، دو روی سکه، نیش، چهره، بهشت پنهان، در کمال خونسردی، بی قرار، مردی شبیه باران، غریبانه، حماسه قهرمان، جوانی، مردی از جنس بلور، دست های آلوده، تو را دوست دارم، عشق کافی نیست، مجنون لیلی، سایه های موازی، به وقت خماری، روزهای بی قراری، شرم، مسافر، تنهاترین سردار، زیرزمین، انتهای جاده، شهرزاد و ... از جمله فیلم ها و سریال هایی است که پورعرب در آن نقش آفرینی داشته است. گفت‌وگوهای تاریخ شفاهی موزه سینمای ایران با هدف شناخت بیشتر علاقمندان از سینما به‌ویژه جوانان و نسل های آینده با تاریخ و رویدادهای سینمای ایران و آشنایی و بهره مندی از سیر زندگی هنری پیشکسوتان و هنرمندان شاخص تهیه می شود و تاکنون تعداد زیادی از هنرمندان جلوی دوربین موزه سینمای ایران قرار گرفته اند و تاریخ شفاهی ابوالفضل پورعرب به صورت تصویری به زودی منتشر خواهد شد. این بازیگر سینما امسال با فیلم غیبت موجه در سی و نهمین جشنواره فیلم فجر حضور دارد.

«شوخی‌شوخی» بدون خودسانسوری!

گروه سینما و تلویزیون –محمد لقمانیان کارگردان برنامه «شوخی شوخی» بیان کرد که این برنامه مدلی از یک تاکشو است که این بار به جای سلبریتی‌ها، عروسک‌ها در آن حضور دارند. محمد لقمانیان کارگردان و طراح «شوخی شوخی» درباره ایده این برنامه که روی آنتن شبکه سه رفته است بیان کرد: «شوخی شوخی» همانطور که اسم آن مشخص است نگاهی طنز به موضوعات دارد و ما در برنامه درباره مسائل و معضلات اجتماعی و زیست محیطی صحبت می‌کنیم و به شوخی با آنها می‌پردازیم. وی ادامه داد: معضلات اجتماعی و محیط زیست دو محور اصلی برنامه هستند در حوزه محیط زیست روی این تاکید می‌شود که در محیط زیست سالم، زندگی و رفتار اجتماعی ما هم سالم‌تر است.

این عروسک گردان و صداپیشه درباره این برنامه که با اجرای عبدالله روا پخش می‌شود و رویکرد آن توضیح داد: این برنامه حدود ۲۰ دقیقه است و می‌توان گفت «شوخی شوخی» یک تاکشو عروسکی است که سعی کردیم با طراحی خودمان باشد و به همین دلیل برای این تاکشو سراغ عروسک‌ها رفتیم نه سلبریتی ها. وی درباره حضور عروسک‌ها در این مجموعه نیز بیان کرد: کار با عروسک در جهان هم بسیار سخت است با این حال در همین مجموعه حدود ۴۰ عروسک داریم که هیچیک از آنها ما به ازا ندارند و همه طراحی شده‌اند. لقمانیان که پیش از این با عروسک لقمه در فضای مجازی شناخته شده بود درباره فضای تلویزیون نسبت به نقدهای اجتماعی بیان کرد: بالاخره هر فضایی مقتضیات خاص خودش را دارد با این حال شبکه سه از ما خواست خودسانسوری نکنیم و مشاورانی هم در برنامه داریم که با ما همراهی دارند.
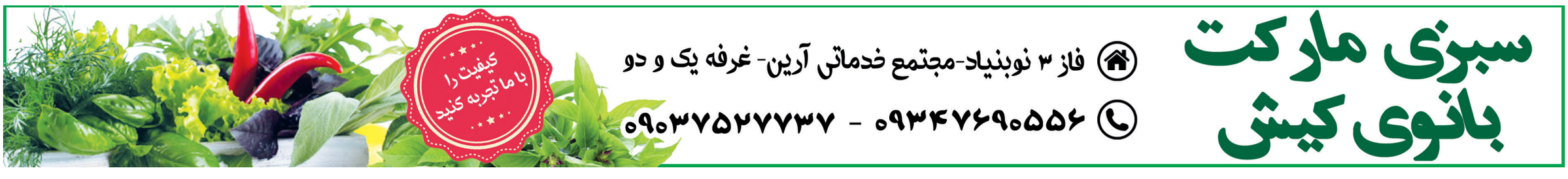
وی در پایان درباره کمتر شدن تولید ویدئوهای عروسک لقمه در فضای مجازی نیز گفت: حدود پنج ماه درگیر پیش تولید این مجموعه بودیم که از امشب روی آنتن می‌رود و احتمالاً پس از این بیشتر بتوانم دوباره سراغ ساخت ویدئوهایی برای لقمه شوم. مجموعه نمایشی «شوخی شوخی» به تهیه کنندگی محمد ابوالحسنی پخش خود را در شبکه سه آغاز کرده است و هر شب ساعت ۲۱:۳۰ پخش می‌شود. ابوالحسنی پیش از این مجموعه «دیرین دیرین» را تهیه کنندگی کرده است.